

तद्धननं वंचयित्वा तंचहननाय प्रसारितयोः पादयोः हस्ताभ्यां गृहीत्वा परिवित्थ्य भ्रामयित्वा व्यवस्थितः तथैव स्थितो बभूव ॥ ५ ॥ व्यादाय मुखं प्रसार्य
वेगेन हरिं प्रत्याद्रवत् सोऽपि हरिः हसन् उत्तरं सव्यं भुजं निर्भयत्वे दृष्टांतः यथोरगं विलङ्घति ॥ ६ ॥ ततः कितदाह दंता इति चर्वणाय भगवद्भुजं स्पृशंतीति
तथा ते व्यादानेन ये दंताः विवृताः अयो लोहं स्पृशंतीति स्पृशः यद्वा तममयः अतितप्तलोहादि स्पृशंतो यथेति आमयः जलोदरम् ॥ ७ ॥ लेंडं पुरीषमु
सृजन् ॥ ८ ॥ कर्कटिकाफलं हि पक्वं सदृत्य तं विदीर्णं भवति तद्विदीर्णं तस्य देहात् विगतप्राणात् अविस्मितः गर्वरहितः अयत्नेन हतोऽरिर्येन सः ॥ ९ ॥
कं सायकृष्णमादिश्य तद्रहस्यादिपैशुनैः कंसघातादिकृष्णस्य कार्यमावेदयन् मुनिः तदाह देवर्षिरित्यादिना नचायं सूचकः किंतु सर्वसुहृदित्याह भाग
वत प्रवर इति ॥ १० ॥ अस्मद्रहस्यं वैरिणिकं से सूचितवानिति मां कीरित्याह कृष्णकृष्णेत्यादिना अयं भावः त्वमीश्वरो भूभारदैत्यसंहारायावतीर्णोऽसि

तद्वंचयित्वा तमधोक्षजोरुषा प्रगृह्य दोर्भ्यां परिविद्ध्य पादयोः ॥ सावज्ञमुत्सृज्य धनुः शतांतरे यथोरगं ताक्ष्य सुतो
व्यवस्थितः ॥ ५ ॥ सलब्धसंज्ञः पुनरुत्थितोरुषा व्यादाय केशीतरसाऽपतद्हरिम् ॥ सोऽप्यस्य वक्त्रे भुजमुत्तरं स्म
यन् प्रवेशयामास यथोरगं विले ॥ ६ ॥ दंतानि पेतुर्भगवद्भुजस्पृशस्ते केशिनस्ततमयः स्पृशो यथा ॥ बाहुश्च तद्दे
हगतो महात्मनो यथामयः संवदधे उपेक्षितः ॥ ७ ॥ समेधमानेन सकृष्णबाहुनानिरुद्धवायुश्वरणांश्च विक्षिप
न् ॥ प्रस्विन्नगात्रः परिवृत्तलोचनः पपात लेंडं व्यसृजन् क्षितौ व्यसुः ॥ ८ ॥ तद्देहतः कर्कटिकाफलोपमाद्व्यसोरुषा
कृष्य भुजं महाभुजः ॥ अविस्मितोऽयत्नहतारिरुत्समयैः प्रसूनवर्षैर्दिविषद्विरोडितः ॥ ९ ॥ देवर्षिरुपसंगम्य भाग
वत प्रवरो नृप ॥ कृष्णमक्लिष्टकर्मणं रहस्ये तदभाषत ॥ १० ॥ कृष्णकृष्णाप्रमेयात्मन्योगेश जगदीश्वर ॥ वासुदे
वाखिलावाससात्वतां प्रवरप्रभो ॥ ११ ॥ त्वमात्मा सर्वभूतानामेको ज्योतिरिवैधसां ॥ गूढो गुहाशयः साक्षी महा
पुरुष ईश्वरः ॥ १२ ॥ अतस्तदनुरूपाचरणेन विश्वं पालयेति तत्र त्वयितावत् भयशं कैवनास्तीत्याह अप्रमेयात्मन् अपरिच्छिन्नरूप यो

गेश अचित्य प्रभाव जगदीश्वर विश्वनियंतः वासुदेव सर्वभूतेषु वर्तमान अखिलावास सर्वस्याश्रय संप्रतिसात्वतां प्रवरश्रेष्ठ प्रभो सर्वशक्ते ॥ ११ ॥ कथमे
वं रूपोऽहमिति चेदत आह त्वमात्मेति न हित्वं जीववत्परिच्छिन्नः किंतु सर्वभूतानामांतरणकोऽनुस्यूत आत्मा अंतरनुस्यूतत्वे दृष्टांतः एव सांकाष्ठानामं
तज्योतिरिवेति भूतेषु स्थितोऽपि तेन दृश्य स इत्याह गूढ इति अत्र हेतवः गुहाशयः बुद्धेरप्यांतरः किंच साक्षी न हि साक्षी दृश्यत इत्यर्थः अपि च महापु
रुषः अतः परिच्छिन्नमतिभिर्न ज्ञाय स इत्यर्थः तर्हि सर्वांतरत्वे किं प्रमाणमत आह ईश्वर इति न हीश्वरं विना परतंत्राणां जीवानां प्रवृत्तिर्घटत इत्यर्थः १२